

Club de lectura

31 de maig 20.30 h.

Autobiografía sin vida

Félix de Azúa

“Los humanos somos aquello que de nosotros dicen nuestras imágenes”

“Todo tiempo pasado es presente”

“Sólo me he ocupado con verdadera pasión del arte y la literatura, actividades características de aquellos que, habiendo conocido el Paraíso, lo perdieron”

“El arte ha sido mi hermano, mi familia, mi patrimonio”

“Las obras de arte son hoy un destino turístico”

Félix de Azúa

Biblioteca Comtat de Cerdanya

Blog del club
<http://www.bibgirona.cat/blogs/club-de-lectura>

Spotify
clubdelecturapuigcerdà

Claustre, 12
17520 Puigcerdà
972880304
www.bibgirona.cat/puigcerda
biblioteca@puigcerda.cat

Félix de Azúa Comella, Barcelona, 30 d'abril de 1944

Novel·lista, poeta, assagista i articulista espanyol.

Llicenciat i doctor en Filosofia i catedràtic d'Estètica, també té estudis de periodisme i ciències polítiques

Es va donar a conèixer quan va ser inclòs a l'emblemàtica antologia *Nueve novísimos poetas españoles* (1970)

Va abandonar la poesia a principis de la dècada dels vuitanta i es va centrar en la producció narrativa i d'assaig

Una de les seves grans influències fou l'escriptor Juan Benet

El conjunt de seva obra es caracteritza pel sentit de l'humor i una profunda capacitat d'anàlisi

Historia de un idiota contada por él mismo o el contenido de la felicidad (1986) és la seva obra més reconeguda

Personatge provocador i molt crític, en els darrers temps és més conegut per les seves opinions polítiques que per la seva trajectòria literària i intel·lectual

Ha guanyat el Premio Heralde de Novela (1987), el Premio González-Ruano de Periodismo (2011), el Premio Internacional de Ensayo (2014) i el Premio de Periodismo Francisco Cerecedo (2015)

És acadèmic de la Real Academia Española de la Lengua (cadira H)

Coordinació: Cristina Luna

AUTOBIOGRAFÍA SIN VIDA

Autobiografía sin vida és un exercici d'abstracció, una narració on l'autor explica la seva vida al voltant de les imatges i les paraules que han conformat la seva imaginació i la seva relació amb el món. No hi ha confessions ni exhibicionismes sinó un relat molt personal de la vivència estètica d'un ciutadà anònim del segle XX.

L'autor organitza el llibre en dues parts: a la primera es comenten i analitzen les imatges que l'han format. Comença pels cavalls de la cova rupestre de Chauvet fins a les avantguardes i la defunció de l'art, passant pels frisos del Partenó, la preeminència dels crucifixos, la transició del romànic al gòtic, el naixement de la burgesia, l'aparició del quadre, la pintura flamenca, la revolució francesa, Goya i la transformació del concepte de bellesa. Azúa aconsegueix al mateix temps mostrar-nos els grans moments estètics de la seva vida i descriure l'evolució de l'art al llarg de trenta mil anys.

La segona part suposa una variació de la primera però aquesta vegada dedicada a les paraules: la relació de l'home amb el llenguatge i les fites literàries que componen la biografia intel·lectual de l'autor. El final de llibre ens parlarà de l'enigma de la gran poesia però també de la literatura experimental

Autobiografía és la condensació de la història de l'home i de la història del seu autor, de la seva lluita contra el temps i la mort, de la màgia de l'art i del misteri de la paraula.

PRINCIPALS TÍTOLS DE AZÚA

Las lecciones de Jena (1972)

Mansura (1984)

Historia de un idiota contada por él mismo (1986)

Diario de un hombre humillado (1987)

Baudelaire y el artista de la vida moderna (1991)

El aprendizaje de la decepción (1996)

Momentos decisivos (2000)

Diccionario de las artes (2002)

Autobiografía de papel (2013)

QUÈ N'HAN DIT

Félix de Azúa lleva ocupándose desde hace tiempo de una serie de cuestiones y lo ha hecho siempre con una distancia amable, como si anduviera escribiendo siempre con una sonrisa y escapando de la solemnidad como de la peste, atento a meter el pie cuando fuera posible para encontrar un hueco entre las palabras y sacudir con una provocación

José Andrés Rojo

Su prosa está llena de metáforas titánicas, que envuelve con un cristalino ingenio intelectual. Sus ideas son directas y contundentes

Tránsito Blum

La narrativa de Félix Azúa puede considerarse una muestra de estilo neo-barroco, entre otras cosas, por su lenguaje complejo y sus metáforas insólitas, por su mezcla de erudición y popularismo, por su atracción hacia los ambientes bajos

Ivan Alejandro Ulloa

Apocalíptico y sardónico, inteligente y brillante sobre toda ponderación

José Carlos Mainer

Después de la muerte de Octavio Paz, no creo que haya en nuestra lengua un ensayista más personal, cosmopolita e ilustrado que Félix de Azúa

Mario Vargas Llosa

Su producción narrativa destaca por su carácter reflexivo y culturalista, con fuertes dosis de ironía y sarcasmo

RAE

PER SABER-NE MÉS

Exterior de la cova de Chauvet

- Biografia a la xarxa

<http://www.biografiasyvidas.com/biografia/a/azua.htm>

- Pàgina a la RAE i discurs d'ingrés

<http://www.rae.es/academicos/felix-de-azua>

- Félix de Azúa parla d'*Autobiografía sin vida* (2010)

<https://www.youtube.com/watch?v=suhJvScRJK0>